



**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Grigorii Gordienko,
reprezentat de avocata Cristina Negru,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Grigorii Gordienko împotriva Inspectoratului General pentru
Migrație, cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului
administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 15 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-209/26
PIGD 2-23129919-01-3ra-08042026)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Centru – jud. G. Cazacu
Curtea de Apel Centru – jud. V. Sîrbu, L. Bagrin, A. Cașcaval

24 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Grigorii Gordienko, reprezentat de avocata Cristina Negru,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 08 septembrie 2025, Grigorii Gordienko, reprezentat de avocata Cristina Negru, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil (f. d. 3, 4-5).

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul Grigorii Gordienko, reprezentat de avocata Cristina Negru a indicat că, a prezentat la Direcția azil și apatridie (în continuare Direcție) pașaportul național intern nr. XXXXX, precum și pașaportul de călătorie nr. XXXXX eliberat la data de 04 februarie 2022 și valabil până data 04 februarie 2032. Referitor la motivul plecării din țara de origine (Federația Rusă) solicitantul azilului în Republica Moldova a invocat că din anul 2010 a început să practice religia hindusă.

3. În anul 2014 autoritățile Ruse împreună cu adepții bisericilor creștine au început să distrugă hramurile hinduse din regiunea Nijegordskoe, Federația Rusă și în rezultat, solicitantul a început să participe la proteste antiguvernamentale (anul 2014) în susținerea religiei hinduse, deci protestele erau pașnice, de fiecare dată erau înăbușite de intervenirile de forță a poliției. Drept rezultat, solicitantul a mărturisit că era amendat sau reținut de către organele de forță pe un termen de 15 zile.

4. Reclamantul a indicat că, la data de 05 septembrie 2023, prin decizia Direcției azil i s-a comunicat că cererea depusă a fost respinsă.

5. Totodată, reclamantul a comunicat că nu poate reveni în Federația Rusă din circumstanțele expuse în interviul la Inspectoratului General pentru Migrație însă, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Biroul migrației și azil, Direcția azil și integrare, a constatat că situația din țara de origine a reclamantului

Grigorii Gordienko nu prezintă un pericol atât pentru viața cât și pentru securitatea acesteia în cazul întoarcerii în țara de origine.

6. A susținut că cu decizia luată de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Biroul migrației și azil Direcția azil și integrare cu nr. 4984/23/DAA din 31 iulie 2023, reclamantul nu este de acord și în acest sens solicită să fie schimbată decizia cu posibilitatea de a rămâne pe teritoriul Republicii Moldova.

7. Grigorii Gordienko, reprezentat de avocata Cristina Negru, și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art.16, 17, 19 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, art. 219 din Codul administrativ.

8. Grigorii Gordienko, reprezentat de avocata Cristina Negru, a solicitat anularea deciziei nr. 4984/23/DAA din 31 iulie 2023, obligarea acordării protecției umanitare prevăzută de art. 19 al Legii privind azilul în Republica Moldova nr. 270-XVI din 18 decembrie 2008.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 26 septembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Grigorii Gordienko, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f. d. 45, 53-58-verso).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 02 octombrie 2024, prin intermediul poștei electronice, Grigorii Gordienko, reprezentat de avocata Cristina Negru, a declarat apel nemotivat (f. d. 49-51, iar la 26 noiembrie 2024, a declarat apel motivat, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral (f. d. 64-66).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 15 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru, a fost respins apelul declarat de Grigorii Gordienko și menținută hotărârea din 26 septembrie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f. d. 41, 42-48).

12. Fiind investită cu judecarea cauzei, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărârea dată

este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale participanților la proces.

13. Instanța de apel a reținut că solicitantul de azil a menționat că a fost supus unor persecuții din partea statului, însă este relevant că deși a început a practica religia hindusă în anul 2010, a plecat din Federația Rusă abia în februarie 2022 practicând liber religia dată, totodată la data de 04 februarie 2022 acesta și-a perfectat și i s-a eliberat pașaportul de călătorie fără a întâmpina careva probleme din partea autorităților ruse.

14. Totodată în urma examinării notei de interviu, s-a constatat faptul că reclamantul nu face parte dintr-un partid politic, nu a suferit vre-o condamnare în țara de origine, nu a fost arestat, reținut sau judecat, or careva probe în acest sens nu au fost prezentate, fapt ce probează că ultimul nu a fost supus unor persecuții conform art. 46 a Legii privind azilul în Republica Moldova nr. 270-XVI din 18 decembrie 2008, sau amenințărilor, plecând din țara de origine, din alte considerente.

15. În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că în defavoarea solicitantului de azil a fost luat în considerare faptul că acesta nu a stabilit într-o măsură rezonabilă că rămânerea sa în continuare în țara sa de origine ar deveni intolerabilă pentru sine din motivele enumerate în definiția refugiatului, sau că ar deveni intolerabilă din aceleași motive dacă s-ar întoarce acolo se apreciază că, nu rezultă existența unei temeri întemeiate, astfel că temerea reclamantului (solicitantului de azil) cu privire cererea de azil nu este întemeiată din punct de vedere subiectiv și obiectiv.

16. Reieșind din prevederile art.19 din Legea privind azilul în Republica Moldova nr.270 din 18 decembrie 2008, raportat la circumstanțele cauzei, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe, precum că la caz, nu se întrunesc temeiurile legale pentru acordarea azilului reclamantului Grigorii Gordienko, din motiv că ultimul nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenții de persecuție sau vătămări grave, după cum acestea sunt definite de art. 47 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008, iminent, existența unei temeri bine întemeiate a reclamantului de a fi persecutat sau existența riscului real de a fi supus unor vătămări grave în țara de origine.

17. Pe cale de consecință, în vederea admiterii cererii de azil este necesară efectuarea unei aprecieri individuale, în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție, la fel, trebuie stabilită o legătură cauzală între actele de persecuție la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țară, iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat, fapta respectivă nefiind stabilită în prezenta cauză, contrar aserțiunilor reclamantului invocate în cererea de apel.

18. Astfel, instanța de apel a constatat fără echivoc că, este corectă concluzia primei instanțe cu privire la legalitatea actului administrativ contestat – decizia Biroului Migrație și Azil al MAI nr. 4984/23/DAA din 31 iulie 2023, iar temeiuri de anulare al acesteia nu se atestă, or, reclamantul nu a administrat careva probe, care să demonstreze asupra faptului că în caz de reîntoarcere în țara de origine, viața sa se află în pericol, cât și faptul că există un risc real de a fi supus unor tratamente contrare prevederilor art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, or persoana care pretinde că va fi supusă unui risc, trebuie să susțină afirmațiile sale cu probe incontestabile și convingătoare.

19. De asemenea, completul judiciar a mai considerat important de remarcat faptul că, apelantul utilizând calea de atac, în limite legale nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată, iar esența alegațiilor din apel sunt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost dezbătute și corect respinse.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 23 martie 2026, prin intermediul poștei electronice, Grigorii Gordienko, reprezentat de avocata Cristina Negru, a declarat recurs împotriva deciziei din 15 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului și casarea deciziei cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral (f. d. 106-108).

ARGUMENTELE RECURSULUI

21. În motivarea recursului, Grigorii Gordienko, reprezentat de avocata Cristina Negru, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel deoarece au constatat că recurentul nu a identificat nici un motiv imperios de temere, or,

analizând motivele invocate de către solicitantul de azil, ceea ce ține de motivul părăsirii țării de origine și solicitării azilului, s-a conchis că acesta nu a individualizat nici o temere rezonabilă, fapt ce a dus la concluzia de neimpunerea examinării elementului dat.

22. La 08 aprilie 2026, în adresa Inspectoratului General pentru Migrație a fost expediat copia recursului declarat de Grigorii Gordienko, reprezentat de avocata Cristina Negru, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 114).

23. Prin referința depusă la 22 aprilie 2026, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie, a solicitat respingerea cererii de recurs depusă de Grigorii Gordienko, reprezentat de avocata Cristina Negru, ca fiind nefondată (f. d. 116-121).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

24. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

25. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

26. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

27. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată reprezentantei recurentului, avocatei Cristina Negru, la 22 martie 2026 (f. d. 104), iar recursul a fost depus, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

29. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

30. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

31. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeiuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

34. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

35. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

37. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

38. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

39. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Grigorii Gordienko, reprezentat de avocata Cristina Negru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni